

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda

Judecători – Timofti Vladimir, Cobzac Elena

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Șpac Rodica în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2021 și a sentinței Judecătoriei Chișinău /sediul Buiucani/ din 05 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Petrașevschi Alim XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 20.07.2020 – 05.11.2020 (prima instanță);
2. 09.12.2020 – 23.02.2021 (instanța de apel);
3. 09.04.2021 – 16.06.2021 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău /sediul Buiucani/ din 05 noiembrie 2020, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform art. 364¹ Cod de procedură penală, Petrașevschi Alim a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Petrașevschi Alim, la 29 mai 2020, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu alte persoane, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, au pătruns în casa de locuit amplasată în XXXXX, de unde în mod tainic au sustras 4 perechi de adidași, toate la preț de 8 000 lei, 1 pereche de pantofi la preț de 3 000 lei, set de chei la preț de 20 000 lei, televizor de culoare neagră de model „Samsung” la preț de 3 000 lei, aparat de spălat sub presiune la preț de 15 000 lei, ochelari de soare de culoare neagră la preț de 300 lei, o geantă de culoare roșie cu dungă la preț de 100 lei, geantă colorată la preț de 100 lei, 4 sticle de băutură din care una de „Buchet

Moldavia”, o sticlă de whisky „Becherovca”, o sticlă de „Baileys”, o sticlă de vodcă „Pokrovscaia”, o sticlă de băutură „Disarno” la preț de 500 lei și alte 2 sticle de băutură la preț de 300 lei ambele, a căror denumire nu le cunoaște, 2 prelungitoare de culoare gri, ambele la preț de 1 000 lei, 7 baterii de model „Gumolic”, la preț de 100 lei, un mouse de la calculator la preț de 30 lei, 3 perechi de adidași la preț total de 3 000 lei, 2 perechi de adidași de model „Adidas” la preț total de 6 000 lei, o geacă sport la preț de 3 000 lei de culoare neagră cu dungi albe, confecționat din material, 2 telecomenzi de la televizor de model „Samsung” la preț de 400 lei, cabluri de la televizor la preț de 200 lei ambele, cauzând astfel victimei un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 66 030 lei.

Astfel, acțiunile lui Petrașevschii Alim au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, după indicii calificativi – *„furtul adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în domiciliu, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”*.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Șpac Rodica în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a-i stabili pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, invocând că, a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise, sunt prezente circumstanțe atenuante: căința sinceră, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, recunoașterea vinovăției, la stabilirea pedepsei nu s-a ținut cont de starea de sănătate a inculpatului, or, acesta este diagnosticat cu tuberculoză și are nevoie în permanență de supraveghere medicală și tratamente, este rezonabil de a aplica în calitate de pedeapsă – munca neremunerată care v-a fi echitabilă în raport cu fapta comisă, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără executarea reală a pedepsei.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2021, s-a respins ca nefondat apelul, cu menținerea sentinței.

3.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță a ținut cont la stabilirea pedepsei de criteriile de individualizare a pedepsei penale, de procedura în care s-a examinat cauza, de circumstanțele cauzei, de persoana inculpatului care a comis mai multe fapte ilegale, la moment se află în detenție, fapt ce denotă că pentru Petrașevschii Alim săvârșirea infracțiunilor capătă un caracter sistematic, el ignorând cu desăvârșire prohibițiile impuse de legea penală.

În acest sens, instanța de apel a indicat că, ținând cont totodată și de faptul că infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) Cod penal, prezintă un grad prejudiciabil sporit, or s-a atentat la proprietatea persoanelor, din aceste motive, în scopul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, precum și în scopul prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și din partea altor persoane, instanța de apel a considerat că corectarea și reeducarea inculpatului Petrașevscii Alim nu ar fi posibilă fără izolarea acestuia de societate, astfel acestuia urmează a-i fi aplicată o pedeapsă doar privativă de libertate, sub formă de

închisoare, deoarece doar astfel de măsură de pedeapsă își va atinge scopul pedepsei penale și va da posibilitate inculpatului de a se reabilita în fața societății.

În continuare, instanța de apel a menționat că, prima instanță la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel a mai conchis că, anterior inculpatul Petrașevschi Alim în temeiul Deciziei Curții de Apel Chișinău din 11.09.2009 a fost condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, la 12 ani închisoare, respectiv în anul 2020 inculpatul a fost eliberat din locul de detenție.

Conform art. 111 alin. (1) lit. j) Cod penal, se atestă că antecedentul penal nu este stins. Respectiv acțiunile infracționale a inculpatului Petrașevschi Alim, constituie recidivă simplă.

În astfel de circumstanțe, instanța de apel a considerat că argumentele apelantului de a-i aplica lui Petrașevschi Alim o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, nu sunt fondate, or apelul nu este susținut de o argumentare în fapt și de drept, fiind unul formal, prin urmare instanța de fond corect a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, prevăzută de lege reieșind din totalitatea circumstanțelor atenuante reținute de instanță și persoana acestuia.

4. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Șpac Rodica în numele inculpatului, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea parțială a deciziei și sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a-i stabili inculpatului o pedeapsă neprivativă de libertate, invocând argumente similare cu cele indicate în apel (pct. 2 din prezenta decizie), invocând suplimentar:

- instanța de apel nu a luat în considerare argumentele indicate în apel;

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, menționând că prin soluția instanțelor ierarhic inferioare referitor la mărimea, categoria și modul de executare a pedepsei, s-a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, iar cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, constată că instanța de judecată și-a argumentat suficient soluția, a ținut cont pe deplin de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care

atenuează ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, iar în final a stabilit o pedeapsă echitabilă.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că recurentul în cererea de recurs își manifestă dezacordul cu individualizarea pedepsei stabilite, indicând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că alegațiile recurentului invocate în cererea de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, din următoarele considerente.

6.1 Cât privește temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că este invocat de recurent declarativ, în conținutul recursului nefiind specificat vreun argument în susținerea temeiului invocat.

Mai mult, verificând conținutul deciziei instanței de apel (f.d. 116 – 118 v. II) în coraport cu cererea de apel, Colegiul penal conchide că instanța de apel a examinat minuțios toate chestiunile esențiale supuse atenției sale, fără a comite în acest sens vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea deciziei atacate.

6.2 Cu referire la criticile recurentului, invocate prin prisma temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că sunt neîntemeiate aceste critici și acestea reprezintă opinia subiectivă a recurentului față de aceleași circumstanțe apreciate în speță de instanțele de judecată, or, instanța de apel în decizie (f.d. 116 – 118 v.II), și-a motivat corect soluția de menținere a sentinței primei instanțe, prin care aceasta și-a argumentat detaliat soluția în partea individualizării pedepsei și modului de executare a acesteia, stabilind inculpatului pedeapsa de 2 ani închisoare cu executare.

Astfel, din textul sentinței primei instanțe(f.d. 76 – 79 v.II) și a deciziei(f.d. 116 – 118 v.II) instanței de apel, se reține că instanțele de judecată au luat în considerare circumstanțele invocate supra de recurent, pedeapsa fiind aplicată cu respectarea cerințelor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, precum și au ținut cont în deplină măsură de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 7, 75 Cod penal, de cerințele prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal, în vederea realizării scopului legii penale, de restabilire a echității sociale, corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

În acest sens, se reține că aceste prevederi legale au fost raportate just la circumstanțele cauzei penale, gravitatea infracțiunii săvârșită (mai puțin gravă) comisă cu intenție, precum și la personalitatea inculpatului, care deși și-a recunoscut vinovăția, acesta anterior fiind condamnat, și astfel doar aplicarea unei pedepse cu închisoarea, cu executarea reală a acesteia, va duce la reeducarea și corectarea inculpatului, precum și la restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Colegiul penal statuează că, pentru a se putea constata dacă inculpatul se poate corecta prin stabilirea unei pedepse non privative de libertate, se analizează persoana inculpatului sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rând, din faptă și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată.

În acest sens, Colegiul penal ține să indice că, inculpatul a săvârșit infracțiunea la puțin timp după ce a fost eliberat din instituțiile penitenciare unde a ispășit o pedeapsă de 12 ani închisoare, fapt ce arată că inculpatul nu a conștientizat și nu s-a corectat, fapt ce denotă că pentru inculpat săvârșirea infracțiunilor capătă caracter sistematic, el ignorând cu desăvârșire prohibițiile impuse de legea penală.

În aceste condiții, instanța de recurs ordinar conchide că stabilirea unei pedepse non privative de libertate nu este rațională în circumstanțele stabilite pe caz și nu ar asigura scopul pedepsei penale prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, care reglementează, că pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, **corectarea** și resocializarea condamnatului, **precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.**

Mai mult, Colegiul penal statuează că, o pedeapsă prea blândă va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție, or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Din aceste considerente, Colegiul penal analizând materialele cauzei, consideră că nu identifică temeiuri justificative de a interveni în hotărârile judecătorești a instanțelor ierarhic inferioare, ce sunt legale și întemeiate, or asupra aceluiași motive

invocate în recurs, s-a expus suficient de argumentat și detaliat instanța de apel în decizia sa.

6.3 Referitor la temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, instanța de recurs conchide că nu poate fi acceptat, fiindcă recurentul nu a specificat în ce constă problema de drept, neargumentând ilegalitățile hotărârii contestate în acest sens, fără a aduce careva argumente în susținerea temeiului invocat, formal și declarativ a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală.

7. Prin urmare, Colegiul penal conchide, având în vedere veridicitatea argumentelor instanțelor ierarhic inferioare în motivarea soluției în partea pedepsei stabilite și modului de executare a acesteia, și în virtutea corectitudinii acestora și pentru a evita repetări inutile, că le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

8. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Șpac Rodica în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Petrașevschi Alim XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **29 iulie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Cobzac Elena